

buď později na takové místo přeložen z moci úřední. V daném případě jde, jak patrně z dosazovacího dekretu, o trvalé ustanovení st-lovo na místo odborného učitele státní školy měšťanské na Sl. a tvrzení žal. úřadu, obsažené teprve v jeho odvodním spisu, že bylo st-li místo propůjčeno jen d o č a s n ě, jest zcela libovolné, obsahu dosazovacího dekretu se přičítá, neboť neomezují-li nějakým zřejmým způsobem dekret působnost dosazovaného č a s o v ě, stalo se dosazení bez takového omezení. Ježto pak svrchu cit. »zásady« přiznávají takovým zaměstnancům diety z titulu vedení dvojí domácnosti n e h l e d í c k tomu, zdali úřad jmenoval je k jejich žádosti či z moci úřední, právem shledává stížnost v zamítacím výroku žal. úřadu nezákonnost, neboť jediný důvod, o němž úřad své zamítavé rozhodnutí opřel, t. j. že jmenování se stalo k vlastní st-lově žádosti, není ve skutečnosti zákonným důvodem pro odepření oněch diet.

Nař. rozhodnutí, jež jest v rozporu se zákonem, slušelo tudíž podle § 7 zák. o ss zrušiti, aniž bylo třeba zabývat se dalším: body stížnosti, zejména bodem uplatňujícím, že v daném případě ani nejde o jmenování na vlastní žádost, když st-l k podání žádosti byl úřadně vyzván.

Č. 3193.

Administrativní řízení: * Opřela-li strana v rekursu svůj nárok o dva právní předpisy různého obsahu a různých účinků, úřad však posuzoval věc jen se stanoviska jednoho z těchto předpisů, jest rozhodnutí ke stížnosti strany dovolávající se opětně obou zákonných předpisů zrušiti podle § 6 zák. o ss.

Učitelstvo: O nároku učitele na jmenování definitivním pro uplynutí doby.

(Nález ze dne 30. ledna 1924 č. 1460.)

Věc: František D. v B. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o udělení definitivního místa.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vadu řízení.

Důvady: St-l vykonal v dubnu 1916 zkoušku učitelské způsobilosti pro školy obecné, byl dnem 23. dubna 1917 přikázán chlapecké škole občanské v B. ve H., dne 26. listopadu 1917 vykonal zkoušku učitelské způsobilosti pro školy občanské a byl pak dekretem zšr-y v Brně z 11. února 1921 jmenován po rozumu 5. odst. § 3 zák. z 15. července 1914 č. 48 mor. z. z. definitivním odborným učitelem s působností od 1. prosince 1920 (na základě doby nápadu čítané dnem 26. listopadu 1920). Jeho žádost, aby působnost dosazení jeho za definitivního čítána byla přihlížeje k době jeho přidělení k občanské škole již od 1. května 1920, zamítla uvedená zšr výnosem z 11. února 1921 z důvodů, že podle § 180 def. škol. řádu k provisornímu ustanovení na občanské školy jest zapotřebí průkazu učitelské způsobilosti pro občanské školy.

Rekurs byl nař. rozhodnutím zamítnut z důvodu, že po rozumu 5. odst. § 3 zák. z 15. července 1914 č. 48 mor. z. z. nelze st-li přiznati nárok, aby služební čas byl mu včítán počínajíc tou dobou, jak žádá,

neboť předepsanou tříletou, nepřerušenu služební dobu lze čítati teprv od času, kdy složena byla zkouška způsobilosti pro školy měšťanské.

Rozhoduje o stížnosti řídil se nss těmito úvahami:

Stížnost, majíc na zřeteli důvody uvedené zšr-ou, namítá, že § 180 def. škol. a vyuč. řádu (2. odst.) nemá zde významu, ježto uvedený předpis nemá platnosti z á k o n n é. Rozhodným jest jedině předpis 5. odst. § 3 z á k. z 15. července 1914 č. 48 mor. z. z. St-l dostál oběma podmínkám, které tento předpis klade pro existenci uplatňovaného nároku, neboť má vysvědčení způsobilosti pro občanské školy a vykazuje službu požadované kvality i doby a odepřel-li přes to žal. úřad žádosti st-lově vyhověti, porušil tím předpis zák. posléze cit. Mimo to stížnost st-lův nárok, vznesený ve svrchu vyřčené žádosti, podané k zšr-ě opírá — stejně tak učinil již rekurs k min. — o zák. z 9. dubna 1920 č. 306 Sb. v souvislosti se zák. z 23. května 1919 č. 274 Sb. a ze 7. října 1919 č. 541 Sb., kterýmiž předpisy lhůta k dosažení definitivy ještě podstatně byla zkrácena.

Otázkou, jejíž řešením stížnost především se zabývá, t. j. zda služba učitele, nevykonavšího dosud zkoušku způsobilosti pro občanské školy, může býti pokládána za p r o v i s o r n í službu učitelskou, čili nic, netřeba se vůbec v daném případě zabývatí a netřeba se proto ani zaměstnávatí otázkou platnosti § 180 def. školního a vyuč. řádu pro školy obecné a měšťanské, neboť nař. rozhodnutí svého výroku o § 180 škol. a vyuč. řádu vůbec neopírá a nerecipuje důvodů rozhodnutí zšr-y, na předpis cit. § 180 arcíť se odvolávajícího. Rozhodnutí žal. min. opírá svůj výrok jedině o předpis 5. odst. § 3 mor. z. z. z 15. července 1914 č. 48 z. z. Tato norma skutečně vyslovila a upravila nárok učitelské osoby, aby po tříleté službě na školách byla dosazena jakožto definitivní.

Avšak rekurs st-lův, jak již zmíněno, opřel nárok, o nějž běží, výslovně i o jiné zákonné předpisy, zejména o zák. z 9. dubna 1920 č. 306 Sb. (§ 4) a předpisy s ním související, které byly taktéž svrchu již zmíněny a které vzhledem k zavedenému tam nároku na jmenování definitivním učitelem po odbytí doby čekatelské (čl. I., II. zák. č. 306/20) mohou míti zásadní význam pro posouzení nároku st-lem tvrzeného. Vzhledem k tomu měla žal. instance rekursní ve svém zamítavém výroku uvážiti spornou záležitost i s tohoto tuto posléze zmíněného hlediska. Neučinila-li tak, nýbrž spokojila se s odůvodněním svého výroku jen s hlediska § 3 mor. z. z. z 15. července 1914 č. 48 z. z., nemůže nss, když stížnost k opření sporného nároku dovolává se opětně též zák. 306/1920, přezkoumati nař. výrok v tom směru, zdali sniad st-li nepřisluší tvrzený nárok s hlediska zák. 306/1920. V tom spatřovati sluší podstatnou vadu řízení, pro niž slušelo nař. rozhodnutí v celku zrušiti podle 2. odst. § 6 zák. o ss.

Č. 3194.

Státní občanství (Slovensko): § 41 zák. čl. L : 1879 zakládá za podmínek tam uvedených vdově právní nárok na opětné udělení stát. občanství.

(Nález ze dne 30. ledna 1924 č. 1481).